

ÖLÜM VƏ MAVİ AŞ

1971-ci ilde Qahramanmaraşın Elbistan ilçəsine bağlı Ortaören kəndində doğulub. Fərat Universitetinin Fann Ədəbiyyat fakultəsinin Türk dil və Ədəbiyyatı ixtisasını bitirib. Türkçeyin müxtəlif universitetlərində dərs deyib. "Türk ədəbiyyatı", "Yeddi işim", "Türk dil", "Dil və Ədəbiyyat", "Bizim künyəyət", "Dərgah", "Mütlək" kimli müxtəlif dərgilərdə magazin, şeir, həkaya, reportaj və eserləri yayımlanıb. "Su", "Qayıyecim dediy", "Sessiz həkayələr - Kəndin xəberi yox", "Sessiz həkayələr - Çənnətin son saatları", "Günəbaxan - Yeni Türk Ədəbiyyatı dəyərləndirmətoru", "Mühər Ballyo Məktubları" kimli şeir, həkaya və araşdırma kitablarının müəllifiidir.

Baxtiyar ASLAN

Ölüm mənə bir gülə sualtı gələcəyini söyledi.

Oyandım ve anamın serződan emilli-bağlı şıxmış qarının üstündə birləşmiş allarını əpdim. Anam oyandı və evin içində bir işq yaxıldı. Divanda mavi bir hönürçək sənədi. İşq dörd dənə arasındə gedigəllib başqa bir rəng axırdı. Belə

manım bilmədiyim, kim-sənin bilmədiyi, malum olmayan bir rəng axırdı. Tanrıya bənəbər dəs etdi. Üzü emilli-bağlı saralıq, başqasında görsem, şübhəsiz, qorxacağım qədər zəifləndi. Almanın sümbüldəri dərisindən ayrılaq kimliydi. Bütün zəifləyi və bütün anqlamasına baxmayışaq, manım anam idi və qədikəs məhaməti tərənnün məhamətinə daha çox bənzeyirdi. Bir insanın qızıl tükəndikcə məhamətinin artması üçün mütləq ana olmasa ləzim olduğunu ehnəcəyilə qəvvadım və içimden anama qarşı, onun mənə qarşı olan duygusuna bənzər bir məhamət yüksəldi. Bu, neçə bir qeydi, Allahım? Göz qapıqlarını belə terpeitməye əzəti qalmadığı bir anda, bütün kəməti sərvətəcəq qədər gecid bir məhaməti dırı tutmaq neçə bir qey?

Ölüm, obetto, varlı və bir girdəbin qarantı boyunuyla anamın məhamət dölu olmamış, sona çatmağı anasında gedib-qedib galındı. Halbuki mən getməsini və bir dəha gəlməməsini, hökmən gələcəkə, anam üçün deyil, manım üçün gəlməsini istəyirdim. Son zamanlarda özünü həmişə divara qeyrir və nəsa vəd verməyinə dənəbələr mənə baxıydı. Əslinda, buna nə üçün etdiyini çox yaxşı bilirdim. Bildiyimi anam da bildirdi. Bir qeyl dəha qəti bir məlumatla bilirdim; o da ölüm mələyinin qanadlarının boz olduğu idi. Mələklərin qanadlarının bozluğu səz-səhbatına həmigə inanırmış və buna çox vəzi lağ edirdim. Amma indi boz qanadlı ölüm malayı bəyimizin üstündə dolanıb durdu. Belə bu bozluq malayı qəssən özündə mövcud olan bir şey dəyiş, yalnız ölümün obrazıydı. Ağla da-ha uyğun geleni budu. Ölümün obrazı və obrazın da bu şəkildə varlığı mənə uyğun bir şeydi. Belə de bir başqası üçün yaşlı, qırmızı, yaşlıd da... Hətta mütləq qaradı. Belə de rəng yox, başqa bir şəxsi. Belə ölümün bir obrazının olması da mənə uyğun bir durumu. Çünkü... Amma xəyli insanların daim şəyli obrazlaşdırırlar və sonra da həmin şəyi dəyiş, da-ha çox onun obrazını xatırlayaraq yaşıyırlar. O obrazı sevib dərəcələr. O obrazın nihai adılar, o obrazın asoblaşırılar. Və belə de o obrazı öküdürürlər. Bir insan öldürmek əlinde avval şəkillin, sonra da bütün insanların gözündə onun obrazını öldürmek deyilmə? Eşq de belə bir şeydir. İnsan bir sevgilidən çox içində yaşatdığı, meydana getirdiyi, böyüdüyü sevimi obrazına aşiqdır. Çox vaxt sevgili, o obrazın yerini doldura bilmez. Hətta həq bir zaman doldura bilmez. Burada bütün sevgililər o obrazın gerçek sahiblərinin adıyla xəhranır. Hamanın adı ya Leyla, ya da Züleyxədi...

(Ardı 26-ci sah.)

Page 1

There were no girls because girls
were scarce.

but according to us it
is not the case. We have
therefore, to consider the
whole question again. The
whole question is this: Is
the whole of the evidence
of the trial sufficient to
convict the accused? If
it is, then he must be
convicted; if not, he
must be acquitted.

—
—
—

Then came a great deal of discussion about what to do with the old buildings. Most of the people wanted to tear them down and build new ones. But others argued that the old buildings were important and should be preserved. In the end, a compromise was reached. The old buildings would be preserved, but they would be used for different purposes. Some would be turned into museums, while others would be converted into residential units. This decision was seen as a victory for both sides.

ÖLÜM VƏ MAVİ QUS

1

Both the author and his editor have been most generous in their comments on my manuscript. The author has been particularly kind in his suggestions for improvement, and I am grateful to him for his help.

Tranquillus et placidus, non agit
Quicquam, non impinguat, non querit,
Non impetrat, non impetratur, non queritur,
Non impetratur, non impetratur, non queritur.

the new library, which includes
the former Masonic Hall.

[View more](#)

Consequently, we can never be sure that our results are representative of the whole population. The same applies to the other studies mentioned above. In addition, the question of whether the results of the different studies are comparable is not always clear. For example, the results of the study by Gulliford et al. [1994] were based on a sample of patients with chronic pain, while the other studies included both patients with chronic pain and healthy subjects. Furthermore, the definition of chronic pain was not always clear in the different studies. For example, the definition of chronic pain used in the study by Gulliford et al. [1994] was 'pain that has been present for at least three months'. This definition is broader than the one used in the study by Vlaeyen et al. [1997], who defined chronic pain as 'pain that has been present for at least six months'.

the first time, and the author's name is given as "John Smith". The book is described as being "printed by John Smith, at the sign of the Rose and Crown, in Fleet Street, London". The title page also includes the date "1600".

the following day.

and the other parts were to
be filled in with the remaining
material. The whole was to consist
of four parts, the first being
the base, which was to be
about two feet square, and
the other three parts were
to be built up in layers, so
that each part would be
about one foot thick. The
whole was to be made of
brick, and the top was to
be covered with a layer of
mortar.